

գլխաւորք, Սեւան և Վան և Որժիա, մանուաւոր երկրորդն սորա ընդարձակք և աղիք. ծովուն Վանայ կամ Բանանեայ ունեւորլ աւելի քան զ'1000 մղոն քա. տարածութիւն երեսոց և բարձր գոլով աւելի քան զ'5000'. Իսկ Ուրի: 4000' են բարձրութեան, և գրեալ թէ հաւասար տարածութիւն. Իսկ Սեւան որ և Ծով գեղանայ՝ կայ 'ի բարձրաւանդակի 6000', և բարձրա գոյն ևս լեռանք չըջապատեալ, 360 և աւելի մղոն քառ. որոյ և քաղցր են ջուրք, թէ և ոչ ամենայն ուրեք յեղերան: Եւս սոցա լիճք երեւելիք են ընդ մէջ Տայոց և Գուգարաց, 5-6000' բարձունք, այս ինքն Տաւրոս որ է Ծովային Հիւսիսայ կամ Պարսկաստան քառ նախնեաց. որոյ 34 քառակուսի մղոն է տարածութեան. մերձ նմին Փոստան, Բարսիլիս՝ կամ Բարսիլիս, Սաղանո կամ Խանաբազ, Թեյն, Թոսան, և Արգիսիէն որ հանէ զհամանուն գետն, այն է Ախուրեան. Չանի Լե փոքր լիճ՝ 'ի Կաղզուան կամ յերասխածոր: — Պաւլուս, 'ի մոխց հարաւոյ Մասեաց 21 մղոն շրջապատաւ 'ի 5500' բարձու, արձակելով դեա համանուն. սա թուի Շամի կօփայիլի է Ծովի Գաւառաւորք և 'ի նոյն յԱյրարատ Աշուր կամ Պելիւսիէն լճակ. և խաւիէն մերձ 'ի Պայեղիա, և Արիւսիէն յեղից հիւսիսոյ Մակուայ: Եւելց սոցա Աւաիւսիէն 'ի Սոթա Սիւնեաց 'ի բարձու 8500', որ և բաժակ հրաբլիս թուի: Իսկ 'ի հարաւոյ 'ի սահմանս Վանայ, խաւիւր լիճ՝ 'ի Պուլանդ, Կաւուի 'ի հարաւոյ նորա, որ է քառ հիւսիսոյ արեւմտից Ծովուն Վանայ, Աւրիւսիէն և այլ լճակք մանունք 'ի ստորոտ Սելման լեռին. և Հառաւի յարեւելից Վանայ բարձր 5300': — Եարեմուտան Հայո Շամի կօփայիլ, Թորթոսայ լիճն, ընդ որ անցանէ գետ նորին. և 'ի հարաւակողմն 'ի Գ Հայո՝ կօփայիլ, այն է Ծովի լիճ, որ և Ծովակ խարբերու: — Յիշաւ սակին 'ի նախնեաց մերոց և լիճք կամ ծովակք ու մանք, որպէս ծովակն Մեծածախ որ թուի Պելիւսիէն, ընդ մէջ Իջնիածնայ և Սարտարապատու. Ծովային Ելեֆէայ 'ի կողմանս Ազրակայ, որ անձանթ է այժմ, եթէ չլցէ լճակն փոքր որ խաւիւր կոչն 'ի հիւսիսոյ Բարսիլիս. Տաւրոսի լիճն, որ այժմ կոչն Գաւառիէն 'ի Կազան գաւառի Գանձակայ. և Մուս Ըիւրայ որ թուի Աշուրիէն 'ի հիւսիսի դաշտին Գարսայ, կամ թէ ցամաքեալ իցէ այժմ և մերձեալ քաղաքին Անուոյ, ուրանոր յիշեն ճահիճս լինել ուղևորք ոմանք յժի դարու:

19. ԳԵՏՏԲ. — Ըստ լճացն առատ են և ընթացիկ ջուրք 'ի Հայո, այսինքն գետք, և անուանիք ոչ միայն բնական կերպարանքն, այլ առաւել ևս պատմական յիշատակք. զի յերկրին Հայոց բլիսն ակունք գլխաւոր գետոց արեւմտեանն Ասիոյ և խաղան 'ի հնադոյն թատեր քաղաքական անցից նախակիրթ և սիւղերակալ աղանց: Սակաւք 'ի գետոց անտի գիմնն ընդ հիւսիս, այլ շատք ընդ հարաւ և ընդ արեւել, իսկ որք յարեւմուտս խաղան՝ և նորա ապա դարձ առնեն 'ի հարաւ: Երեք են ընդունարանք ջրոց, Պոստոս ծով 'ի հիւսիսի արեւմտից, Կասպիականն յարեւել, և Ծոցն Պարսից ընդ հարաւ արեւելց արտաքոյ Հայոց. և երեք ևս շտեմարանք 'ի Հայո այսինքն երեքն ծովակն Որժիոյ, Վանայ և Սեւանայ. բայց գետքն ա-

մենեքն յերար անկեալք միով միայնով բերանանան 'ի ծովն երեսին. հիւսիսայինքն ճորտաւ, արեւելայնքն կուր-Երասխաւ միացելով, հարաւայինքն Շաղիւ-Արապաւ՝ որ է գետախառնորք Եփրատ-Տիգրիսի: Իսկ աղբերավայրք, այսինքն սեղիք ուստի բողխեն գլխաւորք գետոց Հայաստան աշխարհի, բովանդակին իբրև յեթն բարձրաւանդակս մեծամեծս. որոց առաջին է Բարձրն Հայք, յորմէ յոլովադոյն բլիսն գետք և ընդ երկու ևս դէմն արձակին. որոց առաջին ճորտս բլիսալ 'ի լեռանց Սպերու և խաղաքեալ յարեւմուտ՝ պատ առեալ դառնայ անգրին ընդ արեւելս զուգահէտական աղբերականցն. Բորլիւս յայնմ կողմանէ զուրս խաղաքաց զՍամա-սա, և զայս. և ապա կշեռ ընդ հիւսիս իջանէ և ընդ մէջ Կիւնիէ և Պագուս քաղաքաց թափի 'ի Պոստոս, ընդունելով յալմէ 'ի բուն Հայոց կողմանէն զուրս Սպերու, զԹորթոս և զՈւրի, որ 'ի թիկանց Կարնոյ արեւելահիւսիս լեռանց բլիսն, զԱրապաւ զուգակըցաւն Շաղիւս, և զԱրապա որք 'ի Արա-Հայոց բաժնէ. սա է առաջին եղեմաբուն գետոցն Փիսիս:

20. Եւ երկրորդն 'ի Տուրու լեանէ որ 'ի հիւսիսոյ Կարնոյ՝ բլիսն, առաջք մի գլխաւորն եղեմական գետոց և համբէն արեւմտեան Ասիոյ, այսինքն է Եփրատ, 'ի բարձունէ՝ սուղ ինչ պակաս 9000 ոտից. սա զառաջինն Սեւա Ըր կոչն, և 'ի դաշտին Կարնոյ միանայ ընդ միւսոյ ևս աղբեր որ յարեւմուտողման լեռանցն իջանէ և Սարսաւայ կոչն ջուր, և միով Սեւա կոչն կոչմամբ խաղայ ընդ արեւմուտս և ելեալ ընդ գաշտն Կարնոյ իջանէ ընդ հարաւ 'ի Դերջան, զորոյ զգետն ընդունի յահեկէ այսինքն յեղից, և ապա կոչն Եփրատ կամ Փրատ յարեւելայց. և ընթացեալ նախ ընդ Հար. Մ. մինչև յերգնկա, և ապա ընդ Մ. Հար. ցփէպան Մասէն՝ ձևէ զսահմանն Հայոց Մեծաց և զՓոքուն. յալմէն ընդունելով զԳուս քէպ, Բեթիւր-բոս, Գուրուայ, Գարսիւս, Գուրս և զայլս 'ի Փոքր Հայո. իսկ յահեկէ գլխաւոր օժանդակ զՊիսիէն-սուղ սուղ ինչ 'ի վերոյ Գեպան Մասէնի ընդունի զմիւս թեւ իւր զբուն Հայկականն Եփրատ որ և Արապաի կամ Մուրապ, զեկեալն յարեւելց, 'ի Բագրևանդայ, և հորացեալ իջանէ ընդ հարաւ, և ապա յարեւմուտս, և գործէ արմունին մեծ պատելով զՄուշէր լեռամբ (8), և ապա դառնայ ընդ Եւ. Հար. ձևելով զսահմանն Հայոց ցՄիհրապ լեանն, ուր սպառին Գ Հայք, և անդ խառնի 'ի նա Գուրուայ-ք գետակ յահեկէ. անտի դարձեալ խաղայ ընդ Մ. Հար. արտաքոյ Հայոց Մեծաց, ընդ մէջ Փոքուն և Եփրատացոց, գործելով ոչ սակաւ քարավաղս ընդ կողմուս և ընդ խոխոս, զորս և հատանէ ընդ բովանդակ սահմանն Հայոց. 'ի Պիր կամ Պիրիճիկ քաղաքէ և 'ի վայր դառնայ ընդ Եւ. Հար. և նովին ուղղութեամբ ընթանայ ընդ բովանդակ Միջադետս, Ասորիս և Բաբելոն (Իրագ-Արապի), և առ խուռնա քաղաքաւ խառնեալ ընդ Տիգրիսի գործէ զՇաղիւ-Արապ գետ, և յետ սակաւուց թափի 'ի Պարսկային ծոց. մինչև 'ի գետախառնունն լինին ընթացք նորա 1500 մղոն, որոյ երկու մասն 'ի հնդից 'ի Հայոց սահմանին է, ուր վտակս մանունս ևեթ ընդունի: